

Arrest

nr. 88 099 van 25 september 2012
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake:

1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ☒ X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 19 juni 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 17 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. TOP, die loco advocaat L. TOP verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 13 juli 1999 het Rijk binnen en dienden op 11 augustus 2011 een tweede asielaanvraag in. Op 21 mei 2012 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer G. B. (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutanese nationaliteit te beschikken, tot de Lhotshampa-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het dorp Gwangkhola, block 107, district Gelephu in Bhutan. Op 15/07/1999 diende u, samen met uw vrouw G.S. (OV 4.852.295), een eerste asielaanvraag in. Op 03/11/1999 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing tot Weigering van Verblijf met Bevel om het Grondgebied te Verlaten. Op 08/11/1999 diende u tegen deze beslissing bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een Dringend Beroep in. Op 23/10/2000 nam de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot Weigering tot Erkenning van de Hoedanigheid van Vluchteling op basis van de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Bhutan. Op 08/11/2000 diende u een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie (VBC) voor Vluchtelingen tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen. Op 08/02/2001 verklaarde de VBC uw beroep ontvankelijk doch ongegrond en ze weigerde u de erkenning van de hoedanigheid van Vluchteling. Op 23/03/2001 diende u een beroep in bij de Raad van State (RvS). Op 04/11/2002 verklaarde de RvS uw beroep onontvankelijk.

Op 11/08/2011 diende u, samen met uw vrouw G.S. (OV 4.852.295), een tweede asielaanvraag in zonder dat u in die periode België had verlaten. Als nieuwe elementen bracht u aan: een geboortecertificaat, een vaccinatiekaart uit Bhutan en een postpak met een enveloppe in. U bleef voor CGVS voor het overige bij uw vorige verklaringen.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS wordt vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. U bracht tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag immers onvoldoende geloofwaardige nieuwe elementen aan om de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Bhutan te herstellen. Over het geboortecertificaat en de vaccinatiekaart wordt opgemerkt dat u deze documenten tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag niet hebt vermeld als documenten waarover u beschikte in Bhutan. U verklaarde toen voor het CGVS (Ten Gronde, p. 4) enkel dat u in Bhutan over een schoolcertificaat beschikte. Nochtans verklaarde u bij de DVZ (Verklaring punt 37) tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag dat uw vader u als toen u kleiner was had gezegd dat hij alle belangrijke documenten door uw oom en tante liet bewaren omwille van zijn verboden politieke activiteiten en het gevaar dat hiermee gepaard gaat. Voor het CGVS (pp. 2-3) verklaarde u tevens dat u sinds 1995 wist dat uw oom belangrijke documenten over u bewaarde. Verder moet worden opgemerkt dat u tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag verklaarde dat de verantwoordelijke van een Bhutanees vluchtelingenkamp in Jhapa, Nepal, deze documenten voor u ging ophalen in Bhutan maar u kon niet aangeven hoe dat kamp juist noemt (CGVS p. 3). Deze zaken laten het CGVS toe op een gerede wijze te besluiten dat u deze documenten niet op een rechtmatige manier hebt verkregen. Bovendien bevatten deze documenten geen beveiligde foto en u legt geen enkel officieel identiteitsbewijs voor. U toont dus op geen enkele manier aan dat deze documenten daadwerkelijk op uw persoon van toepassing zijn.

Verder wordt er gewezen dat u tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag voor het CGVS (p. 4) verklaarde dat u over geen andere documenten beschikt in Bhutan. Pas nadat u werd geconfronteerd met het feit dat u tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag wel nog een ander document had opgegeven verklaarde u dat u over een rantsoenkaart beschikt in Bhutan, een document dat u dan weer tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag niet had opgegeven. Pas toen u er opnieuw mee werd geconfronteerd dat u tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag nog een ander document had opgegeven, verklaarde u dat u in Bhutan over schooldocumenten beschikte. In elk geval legde u deze documenten ook nu niet neer.

Ook wordt er op gewezen dat u tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Surya (CGVS Ten Gronde p. 1, Dringend Beroep p. 1). Tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag verklaarde u voor het CGVS (pp. 3-4) dat u afkomstig bent uit het dorp Gwangkhola en dat uw oom bij wie bovenstaande documenten werden bewaard afkomstig is uit het dorp Surya woonde. Ook kon u de naam van het "block" (verzameling dorpen) niet opgeven van waar u afkomstig bent, terwijl u wel verklaarde dat uw oom in Surya-block woont.

Er kan dus nog altijd geen geloof worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Bhutan.

Het postpak met een enveloppe in dat u tevens neerlegde toont enkel aan dat u post ontvangt uit Nepal.

Gezien vorige en bovenstaande vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Bhutan stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen vast dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel

risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw G. S. (verzoekster) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutanese nationaliteit te beschikken, tot de Lhotshampa-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Gelephu in Bhutan. Op 15/07/1999 diende u, samen met uw man G.B. (OV 4.852.295), een eerste asielaanvraag in. Op 03/11/1999 nam de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing tot Weigering van Verblijf met Bevel om het Grondgebied te Verlaten. Op 08/11/1999 diende u tegen deze beslissing een Dringend Beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 23/10/2000 nam de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot Weigering tot Erkenning van de Hoedanigheid van Vluchteling. Omdat u uw asielaanvraag steunde op de motieven die uw echtgenoot inriep en de elementen in zijn dossier niet toelieten hem de status van Vluchteling toe te kennen, kon ook in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie worden weerhouden. Op 08/11/2000 diende u tegen deze beslissing een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie (VBC). Op 08/02/2001 verklaarde de VBC uw beroep ontvankelijk doch ongegrond. Op 23/03/2001 diende u een beroep in bij de Raad van State (RvS). Op 04/11/2002 verklaarde de RvS uw beroep onontvankelijk.

Op 11/08/2011 diende u, samen met uw man G.B.(OV 4.852.295), een tweede asielaanvraag in zonder dat u België had verlaten. Als nieuwe elementen bracht u aan: een geboortecertificaat en een vaccinatiekaart uit Bhutan. Voor het CGVS bleef u daarbij voor het overige bij uw vorige verklaringen, wat inhoudt dat u zich voor uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die uw echtgenoot, G.B., heeft aangehaald.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS wordt vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. U bracht tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag immers onvoldoende geloofwaardige nieuwe elementen aan om u de hoedanigheid van Vluchteling toe te kennen. Gezien u verklaarde sinds uw huwelijk altijd met uw echtgenoot samen te hebben gewoond in Bhutan tot jullie Bhutan verlieten en gezien de herkomst uit Bhutan van uw echtgenoot zowel tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag als tijdens de behandeling van zijn tweede asielaanvraag ongeloofwaardig werd bevonden, kan dan ook wat u betreft geen geloof worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Bhutan.

De nieuwe elementen die u aanbracht zijn onvoldoende om de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Bhutan te herstellen. Over het geboortecertificaat en de vaccinatiekaart wordt opgemerkt dat u deze documenten niet vermeldde tijdens de behandeling van uw eerste asielaanvraag. U verklaarde toen voor het CGVS (Ten Gronde p. 4) nooit enig document te hebben gehad. Bovendien legde u over de reden waarom u deze documenten toen niet hebt vermeld tegenstrijdige verklaringen af. Voor het CGVS (p. 3) verklaarde u tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag aanvankelijk dat u toen niet wist dat u over deze documenten beschikte en vervolgens dat u dacht dat ze om een paspoort en een “citizenship card” vroegen, wat een heel andere verklaring is. Verder wordt over deze documenten opgemerkt dat u tijdens de behandeling van uw tweede asielaanvraag voor het CGVS (p. 2) verklaarde dat deze documenten bij de familie van uw echtgenoot lagen maar dat u niet kon aangeven hoe ze daar terecht kwamen.

Voor het overige baseert u uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die uw echtgenoot, G.B., heeft aangehaald. In het kader van zijn tweede asielaanvraag werd een beslissing genomen tot Weigering van de Vluchtelingenstatus en Weigering van de Subsidiaire Beschermingsstatus. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Er kan dus geen geloof worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Bhutan.

Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Bhutan stelt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u er niet in bent geslaagd om

uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen beide beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. De verzoekende partijen roepen als "*ENIG ERNSTIG MIDDEL*" de "*schending*" van het "*evenredigheidsbeginsel*" in. Voorts blijkt uit de verzoekschriften dat verzoekende partijen opkomen tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissingen en willen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Zij voeren derhalve ook de materiële schending aan.

3.3. De verzoeker voert aan dat hij "*een oprechte inspanning [heeft] geleverd om zijn herkomst te staven. hij heeft de documenten waarover hij beschikte, voorgelegd, zijn verklaringen zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend is, hij heeft zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk ingediend en verzoeker kan in grote lijnen als geloofwaardig worden beschouwd*³ Desondanks blijft verwerende partij verzoeker verwijten dat hij zijn herkomst uit Bhutan niet kan bewijzen en op grond hiervan wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Het zou onevenredig zijn dat aan verzoeker, die de nodige inspanningen levert om bijkomend bewijs voor te leggen om zijn herkomst uit Bhutan te bewijzen, de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus wordt afgewezen. De bestreden beslissing staat dan ook niet in evenredigheid met de nadelen die eruit voortspuiten voor verzoeker."

3.4. Het evenredigheidsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratoire opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze, jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratoire bevoegdheid (RvV 13 maart 2009, nr. 24.527). In zoverre al nuttig aangevoerd is dit middel is dan ook ongegrond.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Verzoekers hebben allebei een tweede asielaanvraag ingediend. Hun eerste asielaanvragen werden afgewezen door de Vaste Beroepscommissie op 8 februari 2001 omdat zowel verzoeker (VBV-W6877) als verzoekster niet aannemelijk hebben gemaakt van Bhutan afkomstig te zijn aangezien "*Op vragen met betrekking tot de politiek-sociale context van Bhutan zowel als omtrent de dagdagelijkse realiteit en leefsfeer kon betrokkene niet (correct) antwoorden*". In het kader van de tweede

asielaanvraag volharden verzoekers in dezelfde asielmotieven als diegene die werden aangevoerd bij de eerste asielaanvraag en leggen als nieuwe elementen *“een geboortecertificaat, een vaccinatiekaart uit Bhutan en een postpak met een enveloppe in”* voor.

4.2. De neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij verzoekers hun voorgehouden herkomst uit Bhutan kunnen staven. De commissaris-generaal wijst er vooreerst terecht op dat verzoekers geen originele identiteitsdocumenten met foto hebben neergelegd, zodat niet kan komen vast te staan dat het neergelegde geboortecertificaat en de vaccinatiekaart, verzoekers toebehoren. Voorts kan uit het neergelegde postpak enkel blijken dat verzoekers post ontvingen uit Nepal.

4.3. Neergelegde documenten dienen om enige bewijswaarde te hebben hoe dan ook te worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen en een overtuigend asielrelaas, wat in casu geenszins het geval is. Reeds in het kader van de eerste asielaanvraag werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers hun beweerde afkomst uit Bhutan daar zij geheel onwetend bleken te zijn aangaande Bhutan, de algemeen bekende feesten waaronder nieuwjaar, het straatbeeld, en de wijze waarop burgers worden opgeëist zodat er uit het dossier geen enkele band met Bhutan kon blijken, en *“alles wijst erop dat betrokkene heeft getracht via een bedrieglijke relaas de Belgische asielinstanties te misleiden”*. De commissaris-generaal wijst er verder terecht op dat verzoekers hun verklaringen ook in het kader van hun tweede asielaanvraag wederom niet overtuigen en op verschillende essentiële punten, vaag en tegenstrijdig voorkomen. Verzoeker heeft naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag immers geen gewag gemaakt van deze documenten niettemin hij reeds als kind door zijn vader op de hoogte werd gebracht van het bestaan van de documenten die zijn oom voor hen bewaarde. Bovendien legde ook verzoekster tegenstrijdige verklaringen af dienaangaande. Verzoekers verklaringen zijn tevens incoherent over de documenten waarover hij nog zou beschikken in Bhutan en hij kan evenmin eenduidig de naam van het dorp geven vanwaar hij afkomstig is. Tenslotte is gezien de lange duur dat verzoekers in België zijn waarin ze zich genoegzaam konden documenteren niet aannemelijk dat ze de naam niet kennen van het vluchtelingenkamp in Nepal waarvan de verantwoordelijke verzoekers documenten ging ophalen in Bhutan.

4.4. Waar de verzoekende partijen in het verzoekschrift wijzen op de nieuwe documenten die werden neergelegd gaan zij er aldus aan voorbij dat het louter neerleggen van documenten, zonder aannemelijk te maken dat deze stukken authentiek zijn en zonder zelfs de aard, oorsprong en herkomst hiervan genoegzaam toe te lichten, geenszins kan volstaan om de in het kader van de eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas, te vitiëren. Het argument van de verzoekende partijen dat *“Het feit dat een gegeven tijdens een verhoor vermeld wordt en tijdens een ander verhoor niet, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid; niet alle gevallen van weglating van gegevens mogen ertoe leiden dat de goede trouw van verzoeker in vraag wordt gesteld”* doet geen afbreuk aan de vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden. Aldus worden de bevindingen van de commissaris-generaal niet weerlegd. Deze vinden grondslag in het dossier, raken de kern van het relaas, zijn pertinent en blijven dan ook onverminderd overeind. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht concludeerde dat de nieuwe neergelegde stukken de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet kunnen herstellen.

4.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Evenmin tonen de verzoekende partijen aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK